॥ ६५॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांअशीतितमोऽध्यायः॥ ८०॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ ततइति ॥ १॥ आत्मनासुकतंसुपकस्पितं संजयउवाच एवंसुत्वामहादेवंवासुदेवःसहार्जुनः॥प्रसादयामासभवंतदात्यक्षोपलभ्यये॥६५॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिप्रतिज्ञापर्वणिअर्जु नस्वप्नेअशीतितमोऽध्यायः॥८०॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ संजयउवाच ततःपार्थःप्रसन्नात्माप्रांजलिर्द्रषभध्वजं॥ददशौंसुहनयनःसम स्तंतेजसांनिधि॥ १॥ तंचोपहारंसुकृतंनैश्नेत्यकमात्मना॥ ददर्शत्र्यंबकाभ्याशेवासुदेवनिवेदितं॥ २॥ ततोभिपूज्यमनसाकृष्णंशर्वचपांडवः॥ इच्छा म्यहंदिव्यमसमित्यभाषतशंकरं॥ ३॥ ततःपार्थस्यविज्ञायवरार्थेवचनंतदा ॥ वासुदेवार्जुनौदेवःस्मयमानोभ्यभाषत ॥ ४॥ स्वागतंवांनरश्रेष्ठौविज्ञातंमन सेप्सितं॥येनकामेनसंप्रामौभवद्यांतंददाम्यहं॥५॥ सरोम्तमयंदिव्यमभ्याशेशत्रुसूदनौ॥ तत्रमेतद्भनुदिव्यंशरश्रनिहितःपुराः ॥६॥ येनदेवारयःसर्वेम यायुधिनिपातिताः॥ततआनीयतांरुणौसशरंधनुरुत्तमं॥७॥तथेत्युकातुतौवीरौसर्वपारिषदैःसह॥ प्रस्थितौतत्सरोदिव्यंदिव्येश्वर्यशतैर्यतं ॥८॥ निर्दि ष्टंयहृषांकेणपुण्यंसर्वार्थसाथकं ॥ तीजग्मतुरसंभ्यांतीनरनारायणावषी ॥ ९॥ ततस्तीतत्सरोगत्वासूर्यमंडलसन्निभं ॥ नागमंतर्जलेघोरंदहशातेर्जुनाच्युती ॥३०॥ द्वितीयंचापरंनागंसहस्रशिरसंवरं॥वमंतंविपुलाञ्वालादृहशातेम्निवर्चसं॥ ११॥ ततःऋषाश्रपार्थश्रसंस्यसांभःऋतांजली॥ तौनागावुपतस्थातेन मस्यंतौरुषध्यजं॥ १२ ॥ गृणंतौवेदविद्दांसौतद्रह्मश्तरुद्रियं ॥ अप्रमेयंप्रणमतोगत्वासर्वात्मनाभवं ॥ १३ ॥ ततस्तौरुद्रमाहात्म्याद्धित्वाह्रपंमहोरगौ॥ ध नुर्बाणश्रशत्रुघंतद्वंदंसमपद्यत ॥ १४ ॥ तीतज्जगृहतुःत्रीतीधनुर्बाणंचसुत्रभं॥आजहतुर्महात्मानीदद्तुश्रमहात्मने ॥ १५ ॥ ततःपार्श्वाहषांकस्यब्रह्मचा रीन्यवर्त्तत॥ पिंगाक्षरूपसःक्षेत्रंबलवान्नीललोहितः॥ १६॥ सतद्वृद्धधनुःश्रेष्ठंतस्थौस्थानंसमाहितः॥ विचकर्षाथविधिवत्सशरंधनुरुत्तमं ॥ १७॥ तस्य मीवींचमुष्टिंचस्थानंचालक्ष्यपांडवः॥श्रुत्वामंत्रंभवप्रोक्तंजग्राहाचित्यविक्रमः॥ १८॥ ससरस्येवतंबाणंमुमोचातिबलःप्रभुः॥ चकारचपुनवीरस्तस्मिन्स रसितद्भनुः॥ १९॥ ततः प्रीतंभवंज्ञात्वास्मृतिमानर्जुनस्तदा॥ वरमारण्यकेदत्तंदर्शनंशंकरस्यच॥ २०॥

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ इद्वंयुगलं ॥ १४ ॥ नीललोहितः भगवतो ४परातनुः ॥ १६ ॥ स्थानंस्थापनकं ॥ १७ ॥ जपाहमन

सिकतवान् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥